

Alan MacDonald

Tatlı Bela Angela

5.
BASIM

Resimleyen: **David Roberts**

Çeviren: **Alkım Özalp**

KIRMIZIKEDI
ÇOCUK

Angela Nicely, şeker mi şeker, çok tatlı ve masum bir kız gibi görünebilir, ama gerçek hiç de öyle değil! Okulun müdiresinin peruk taktığını kanıtlamaya, en büyük rakibi Burnu-Havada Tiffany'yi geçmeye ve annesiyle gittikleri son derece dinlendirici hafta sonu gezisinden kaçmaya çalışırken Tatlı Bela Angela işleri çok fena karıştıracak!

**Çok komik üç hikâyenin başrolünde
tabii ki Tatlı Bela Angela var!**

**DIKKAT DIKKAT!
ANGELA İŞ BAŞINDA!
O HER ŞEYİ HERKESTEN
İYİ BİLİR.**

**KIRMIZIKEDI
ÇOCUK**

www.kirmizikedil.com
[www.facebook.com/KirmiziKedi - ÇOCUK](https://www.facebook.com/KirmiziKedi-ÇOCUK)
twitter.com/krmzkekitap
[instagram.com/kirmizikedicocuk](https://www.instagram.com/kirmizikedicocuk)

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased from 10.5 million to 12.5 million, and the number of people in the public sector who are employed in health care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

There are a number of reasons for the increase in the number of people employed in the public sector. One of the main reasons is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

Another reason for the increase in the number of people employed in the public sector is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in education. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in education has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

A third reason for the increase in the number of people employed in the public sector is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in social care. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in social care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

There are a number of reasons for the increase in the number of people employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care. One of the main reasons is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

Another reason for the increase in the number of people employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

A third reason for the increase in the number of people employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

There are a number of reasons for the increase in the number of people employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care. One of the main reasons is the increase in the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care. This is due to the fact that the number of people who are employed in the public sector who are employed in health care, education, and social care has increased from 1.5 million to 2.5 million (Department of Health 2000).

Alan MacDonald

1958 yılında İngiltere’de doğdu. Çalışma hayatına gezici bir tiyatrodan başladı. Çok sayıda tiyatro oyunu kaleme aldı, televizyon programlarında metin yazarı olarak çalıştı. Çocuklar için birçok kitap yazan Alan MacDonald İngiltere’de yaşıyor. Kırmızı Kedi’de yayımlanan diğer kitapları: *Tatlı Bela Angela Kraliçe Arı*, *Tatlı Bela Angela Sahneye Çıkıyor*, *Tatlı Bela Angela Yavru Köpek Aşkına*.

David Roberts

Liverpool’da doğdu. Manchester Metropolitan Üniversitesi’nde moda tasarımı öğrenimi gördü. Üniversiteden mezun olduktan sonra moda illüstratörlüğü yapmaya başlasa da çocuk kitapları resimlemek onun için her zaman bir tutku oldu. David Roberts İngiltere’de yaşıyor.

Alkım Özalp

1987 yılında Ankara’da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nin Sosyoloji Bölümü’nden mezun oldu. 2008 yılından bu yana birçok kitabın editörlüğünü yaptı. Kırmızı Kedi Yayınevi’nden diğer çevirileri: David J. Smith; *Dünya Bir Köy Olsaydı*, Alan MacDonald; *Tatlı Bela Angela Kraliçe Arı*, *Tatlı Bela Angela Sahneye Çıkıyor*, *Tatlı Bela Angela Yavru Köpek Aşkına*, Aldous Huxley; *Armut Çiçeği Köyü’nün Kargaları*.

KIRMIZIKEDI
ÇOCUK

Kırmızı Kedi Yayınevi: 435
Çocuk ve Gençlik Kitapları: 89

Özgün adı: *Angela Nicely*

Tatlı Bela Angela / Birinci Kitap

Alan MacDonald

Çeviren: Alkım Özalp

Metin © Alan MacDonald, 2013

İllüstrasyonlar © David Roberts, 2013

© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir

Son Okuma: Sema Diker

Kapak Tasarımı ve Çizimler: David Roberts

Kapak Uygulama ve Grafik: Serap Bertay

Bu kitabın Türkçe yayın hakkı Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Mart 2015, İstanbul

Beşinci Basım: Mart 2017, İstanbul

ISBN: 978-605-9908-60-3

Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2

34310 Haramidere/İSTANBUL

Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi

Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL

T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Tatlı Bela Angela

Alan MacDonald

Çeviren: Alkım Özalp

YARINZKEDİ
ÇOCUK

Anneme sevgilerimle...

Alan MacDonald

Susie Barrie'ye...

David Roberts

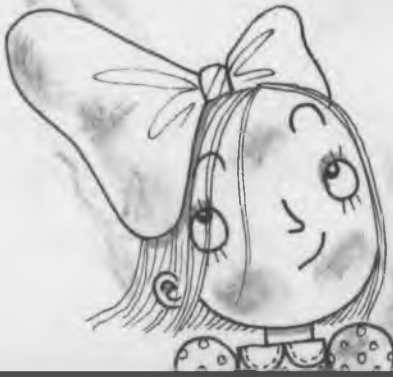
Karakterlerle ilgili küçük bir not

Bu kitaptaki kahramanların soyadlarının çoğu, karakterlerin özelliklerine uygun olarak seçilmiştir. İngilizce'de *Nicely* tatlı, cici anlamına gelir ki yazar Alan MacDonald bu soyadıyla Angela'nın yaramazlığına vurgu yapmak istemiştir. Okulun görevlisinin soyadı olan *Grouch*, söylenmek anlamındadır ve Bay Grouch gerçekten çok huysuz biridir. Angela'nın en büyük rakibi olan Tiffany'nin soyadı *Charmers*, büyüleyici, çekici demektir ve Tiffany herkes tarafından çok sevilir. Öğretmenleri Bayan Darling (sevgili, cici) çok sevgi dolu ve Bay Weakly (zayıf, sıska) oldukça zayıftır.

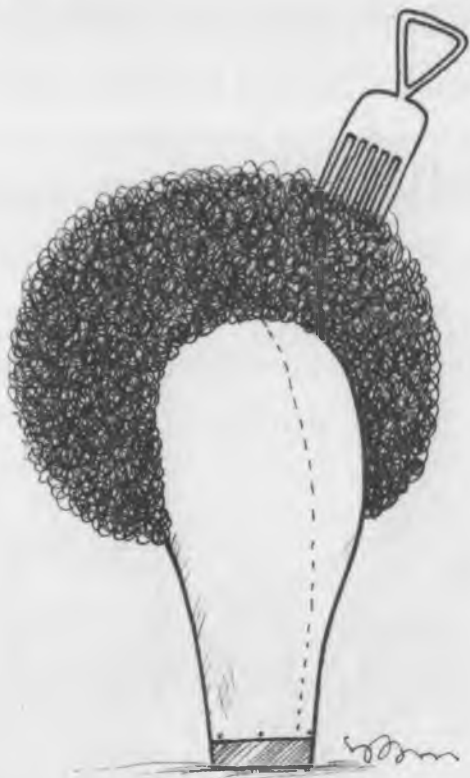

İçindekiler

1. Bayan Skinner'ın Peruğu! 9
2. Süpermodel! 39
3. Sağlıklı Tatil! 71

Bayan Skinner'in
Peruğu!

Birinci Bölüm

Pazartesi sabahı saat dokuzdu. Angela salonda, Laura ve Maisie'nin arasında oturuyordu. Hep birlikte toplantının başlamasını bekliyorlardı.

"Günaydın çocuklar," dedi Bayan Skinner.

Bütün çocuklar, "GÜ-NAY-DIN BA-YAN SKIN-NER!" diye bağırdılar.

Bayan Skinner'ın bakışları, sırayla hepsinin yüzünde soğuk bir rüzgâr gibi dolaştı.

"Jemma Bumford, kıpırdanmayı kes. Jimmy Wallop, önüne dön. Bertie, burnunu sil... hayır, Darren'ın üstüne değil!"

Angela dimdik oturmuş, gözlerini Bayan Skinner'dan alamıyordu. Ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı. Okulun müdiresinde bugün bir değişiklik vardı. Saçı! Bayan Skinner her zaman saçını topuz yapardı ve kafasında kahverengi, yuvarlak bir çörek varmış gibi görünürdü. Ama bugün saçı kıvrık kıvrık bukeler halindeydi. Hem de kızıl bukeler! Angela bakakaldı. Bir insanın saçını nasıl bu kadar hızlı uzar ve kıvrıklaştırdı ki? Ve de rengi değişirdi? Bu olanaksızdı. Tabii... Angela'nın gözleri şaşkınlıktan kocaman açıldı. **BAYAN SKINNER PERUK TAKMIŞTI!**

Angela, dirseğiyle Laura'yı dürtükledi.
"Baksana ne takmış!" diye fısıldadı.

Laura kadına bakıp, "Kemer," dedi.

"Hayır, kafasına!" diye tısladı Angela.

Kız müdireye tekrar baktı. Bayan Skinner'ın kafasında hiçbir şey yoktu, tabii şeyin dışında...

Laura, "Ah!" dedi nefesini salarken.

Bayan Skinner saçını baştan yaratmıştı.

Angela, "Gördün mü?" diye tısladı tekrar.
"O bir--"

“ANGELA NICELY!” diye bağıran Bayan Skinner’ın sesi, Angela’yı yerinden zıplattı. “Bizimle paylaşmak istediğin bir şey mi var?”

Angela önce yutkundu, sonra, “Hayır efendim,” diye mırıldandı.

“Hadi anlat,” dedi Bayan Skinner. “Her neyse belli ki çok önemli.”

Angela kafasını sağa sola salladı, yanakları yanıyordu. Herkesin ona baktığını hissedebiliyordu. Şansına Bayan Skinner daha fazla ısrar etmedi.

Toplantıdan sonra Angela ve arkadaşları sınıflarına geri döndüler.

“Başını belaya sokan neden hep ben oluyorum?” diye söylendi Angela.

Laura, “Ama konuşuyordun,” dedi.

Angela, “Sen de konuşuyordun,” dedi kendini savunmak için.

“Baksanıza, ne fısıldaşıyordunuz öyle?” diye sordu Maisie.

Bir an öylece kalan Angela, “Yani fark etmedin mi?” dedi.

Maisie ona boş boş bakıyordu.

“Bayan Skinner PERUK TAKIYOR!” diye açıkladı.

Maisie burnundan soluyarak “Hayır, takmıyor!” dedi.

“EVET, TAKIYOR! Hem de o kadar belli ki!”

Maisie ona baktı. “Angela! Sen tam bir uydurukçusun!”

Angela, "O bir peruk!" diye ısrar etti.

"Hayır, değil!"

"Öyle!" dedi Angela, umutsuzlukla ellerini havaya kaldırarak. "Bak, eskiden hep topuz yaptığı kısa ve kahverengi saçları vardı. Şimdiyse saçları uzun, kıvrıkcık ve KIZIL! Peruk olmalı!"

Maisie gözlerini devirdi. "Angela, gerçekten saçmalıyorsun!"

Angela iç çekti. Maisie onun ikinci en iyi arkadaşıydı ama bazen oldukça sinir bozucu olabiliyordu.

“O, kesinlikle bir peruk,” dedi Angela.

Maisie ona şöyle bir baktı. “Tamam,” dedi, “kanıtla o zaman.”

“Peki, kanıtlayacağım!” dedi Angela.

Laura kaşlarını çattı. “Ama nasıl? Nasıl kanıtlayabilirsin ki?”

Angela bunu henüz düşünmemişti. Bayan Skinner’a gidip “Lütfen efendim, bize peruğunuzu gösterebilir misiniz?” diyemeyeceği kesindi. Böyle şeyler söylediğinizde öğretmenler çok sinirlenirdi. Hatta yardımcı olmak için burunlarındaki bir lekeyi gösterseniz bile... Hayır, hemen bir plan yapmalıydı. Maisie her zaman, her şeyi en iyi kendisinin bildiğini düşünürdü ama bu kez Angela ona yanıldığını kanıtlayacaktı.

İkinci Bölüm

Öğle yemeğinde Angela harika bir plan yapmıştı. Bayan Skinner zamanının çoğunu odasında geçiriyordu, onların tek yapmaları gereken, onu gözetlemektir. Kadını er ya da geç peruksuz yakalarlardı. Angela yemekten sonra dışarı çıktıklarında planını Laura'yla Maisie'ye anlattı.

“Gözetlemek mi?” diye sordu Laura.
“Nasıl?”

“Odasının penceresinden,” dedi Angela.
Laura endişeyle baktı ona. “Ama ya yakalanırsak?”

Angela, “Yakalanmayacağız,” dedi.
Bugüne kadar hiç yakalanmamıştı – yani,
hemen hemen hiç.

“Onu nasıl peruksuz yakalayacağız ki?”
diye karşı çıktı Maisie.

“Ara sıra peruğunu çıkarmak zorunda,”
dedi Angela. “Eminim kaşındırıyor.
Büyük olasılıkla yalnız kaldığında
peruğunu çıkarıp kapıya asıyordur.”

Laura gözünde canlandırmaya
çalıştı. Belki de Bayan
Skinner’ın haftanın her
günü için farklı bir
peruğu vardı?

Maisie kafasını sağa sola salladı. "Bu asla işe yaramaz."

"Yarayacak," dedi Angela. "Hadi gelin!"

Birkaç dakika sonra nöbetçi öğretmenleri Bay Weakly'ye görünmeden okulun arkasına sınışımışlardı. Bayan Skinner'ın odası oyun alanına yukarıdan bakıyordu. Okulun görevlisi Bay Grouch, organik gübreleri burada tutuyordu ve burası KESİNLİKLE YASAK BÖLGEYDİ. Kokuşmuş meyveler ve öğle yemeği artıkları burada kocaman bir yığın oluşturmuştu.

"Öğk!" diye sızlandı Laura. "İğrenç kokuyor!"

Angela gübre yığınının yanından geçip parmak uçlarında yükseldi.

"Evet? Onu görebiliyor musun?" diye fısıldadı Maisie, biraz geride durarak.

"Penceresi çok yüksekte!" dedi Angela. "Beni kaldırman gerek."

Maisie biraz eğilince Angela kızın omuzlarına tırmandı. İşte şimdi her şeyi görebiliyordu. Bayan Skinner, arkası pencereye dönük bir şekilde masasında çalışıyordu.

“Odasında,” diye rapor verdi Angela.

Laura, “Peki saçı nasıl?” diye sordu.

“Peruk hâlâ kafasında.”

“Sana söylemiştim,” dedi Maisie. “O peruk falan değil!” Hafifçe inledi.

“Acele et Angela! Çok ağırırsın!”

Angela fısıldayarak, “Kıpırdama,” dedi. “Böyle sallanmaya devam edersen hiçbir şey göremem.”

Sadece zaman meselesiydi. Bayan Skinner , her an kafasını kaşımak için peruğunu oynatabilirdi.

Sonra olan oldu. Bayan Skinner ayağa kalktı, gerindi ve arkasına döndü. Pencerede soluk bir yüzün kendisine baktığını gördü.

“AAAAAAAAAAA!” diye çığlık attı.

Angela da dengesini kaybederken, “AAAAAAAY!” diye bağırdı.

Bayan Skinner’ın camda gördüğü yüz birdenbire kayboldu ve kadın “güm” diye bir ses duydu. Aceleyle pencereye uzanıp açtı ve haykırdı. “ANGELA NICELY!”

Angela yattığı yerden doğruldu. Şansına bir şey düşüşünü yavaşlatmıştı. Ancak şanssızlığı da düşüşünü yavaşlatan şeyin Bay Grouch’un leş gibi kokan gübre yığını olmasıydı. Kızın her yeri topaklanmış muhallebi ve küflü lahanayla kaplanmıştı.

Oradan uzaklaşmak için
sürünürken bir yandan
"IIIIIIIIYYYY!" diye haykırıyordu.

"Bunu hak ettin," dedi Bayan
Skinner sertçe. "Penceremde ne
yapıyordun?"

Angela, "Sadece... hımmm...
bir şey arıyordum," diye
kekeledi.

"Neymiş o?"

"Beden dersi giysilerimi,"
dedi Angela.

“Yalan söyleme!” diye bağırdı Bayan Skinner. “Beni gözetliyordun! Neden?”

Angela yere baktı. Bir açıklaması yoktu, yani Bayan Skinner’a söyleyebileceği bir tane bile yoktu.

Bayan Skinner, “Peki öyleyse,” dedi. “Temizlen. Sonra da öğle teneffüsünün geri kalanı boyunca kapımın önünde ayakta bekle.”

Gizlice kaçmaya çalışan Maisie ve Laura’yı da görmüştü. “Siz ikinize gelince, bu konuyu öğretmeninizle konuşacağım.”

PAT! Pencere sertçe kapandı.

Maisie, Angela’ya kötü kötü baktı. “Bunun işe yaramayacağını sana söylemişim. Şimdi hepimizin başını belaya soktun.”

“Peki ya ben? Leş gibi kokuyorum,” diye sızlandı. “Annem ne diyecek?”

Üçüncü Bölüm

Bayan Skinner'ın odasının kapısında dikilen Angela, kendisi için üzülüyordu. Başı Bayan Skinner'la çok büyük beladaydı ve kadının peruk taktığını kanıtlamaya yaklaşmamıştı bile. Üzerindeki domates ve muhallebi lekelerini çıkarmak için elinden geleni yapmıştı ama koku konusunda bir şey yapamamıştı.

Tiffany Charmers önünden geçti. "Ah, sevgili Angela. Yine mi başın dertte?" dedi ve sinsi sinsi gülümsedi.

Angela bu kıza söylediklerini ödetecekti. DRRRRRING! Öğle teneffüsünün bittiğini haber veren zil çaldı.

Bayan Skinner odasından çıktı. "Evet Angela," dedi. "Umarım davranışın hakkında düşünecek zamanın olmuştur. İnsanları gözetlemek son derece saygısızca bir hareket."

"Evet efendim. Özür dilerim," dedi Angela.

"Seni bir daha penceremde ya da Bay Grouch'un gübre yığınının yakınlarında görmek istemiyorum. Anlaşıldı mı?"

"Söz veriyorum," dedi Angela. "Zaten çok kötü kokuyor."

Bayan Skinner havayı koklayarak, "Evet, gerçekten öyle," dedi. "Şimdi sınıfına dön."

Angela aceleyle oradan ayrıldı. Öğretmenler odasının yanından geçerken Bay Grouch'un içeriyi süpürdüğünü gördü. Görevli çok huysuz biriydi ve onu rahatsız eden çocuklardan nefret ederdi. Ama gördüğü şey Angela'ya bir fikir vermişti.

"Merhaba Bay Grouch!" dedi ona, yüzünde bir gülümsemeyle.

Görevli elektrikli süpürgesini kapattı. "Ne istiyorsun?" dedi ona, dik dik bakarak.

"Sadece ne yaptığınızı merak ettim," dedi Angela.

"Sence ne yapıyormuş gibi görünüyorum?" diye terslendi görevli.

Elektrik süpürgesini çalıştırmak için döndü ama Angela ona soru sormaya devam etti.

"Bu ne işe yarıyor?"

Bay Grouch iç geçirdi. "*Çocuklar olmasa, özellikle de sinir bozucu sorular soran çocuklar*

olmasa okul çok daha iyi bir yer olurdu," diye düşündü. Yine de süpürge yeniydi ve onunla gösteriş yapmaktan hoşlanıyordu.

"Bu Süper Emişli Süpürge," dedi. "Geri çekil."

Elektrik süpürgesini çalıştırdı.

VUUUUUUUUUUUM!

Bir kâğıt parçası süpürgenin içinde kayboldu.

"Gördün mü?" diye sordu Bay Grouch.

“Toz, tüy, kâğıt – hepsi buradan içeri çekiliyor.”

“Vay canına!” dedi Angela, etkilenmiŐti.

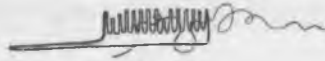
“Her Şeyi s p rebilir mi? Saçı bile mi?”

“Sa mı? Evet, tabii ki.”

Angela, “Ben de deneyebilir miyim?” diye sordu.

“Hayır deneyemezsin,” diye onu tersledi görevli. “Artık git ve başka birini rahatsız et.”

Angela koridora çıktığında gülümsedi. Süper Emişli Süpürge, tam da ihtiyacı olan Şeydi.

Sınıfa girdiğinde herkes başını kaldırıp Angela’ya baktı.

“Iyyy! Bu koku da ne?” diye bağırdı Payne ikizleri.

Tiffany Charmers dalga geçerek, “Őf! Sen misin bu gördüğüm, Angela?” dedi, bir yandan da burnunu tutuyordu.

Angela onu duymazdan geldi, geçip yerine oturdu.

Laura fısıldayarak, “Bayan Skinner ne dedi?” diye sordu.

Angela umursamazca omuz silkti. “Sadece onu gzetlemem gerektiğini syledi.”

“Umarım grdüklerin senin için yeterlidir,” dedi Maisie. “Şimdi haklı olduğumu kabul edecek misin?”

Angela, “Hayır,” diye yanıt verdi. “O bir peruk ve bunu nasıl kanıtlayacağımı biliyorum.”

Maisie inledi. Angela’nın sorunu, ne zaman pes etmesi gerektiğini hiçbir zaman bilmemesiydi.

Dördüncü Bölüm

Üçü çeyrek geçe zil çaldı. Çocuklar sınıflarından hızla dışarı fırlayıp ana kapıya koşturdular.

Angela başını tuvaletin kapısından uzatıp dışarıda biri var mı diye kontrol etti.

“Eve gidemez miyiz?” diye mız mızlandı Laura.

Maisie de, “Annem geç kalırsam çok sinirlenir,” diye sızlandı.

Ama Angela onları dikkate almadı. Aceleyle Bay Grouch'un temizlik dolabına ilerledi ve elektrik süpürgesini dışarı çekti.

Laura, "Onu alamazsın!" diye bağırdı.

Angela, "Sadece ödünç alıyorum," diye kendini savundu.

"Peki neden?" diye sordu Maisie.

"Haklı olduğumu kanıtlamak için," dedi Angela.

Süpürgeyi koridor boyunca Bayan Skinner'ın odasına doğru sürükledi ve kapıya vurdu. Kimse yanıt vermeyince anahtar deliğinden içeri baktı.

Laura, "ANGELA!" diye feryat etti.

"Sorun yok, Bayan Skinner içerde değil," dedi Angela. "Hadi çabuk olun!"

Üçü parmak uçlarına basarak içeri girdiler. Laura etrafına endişeyle baktı. Kesinlikle burada olmamalıydılar. Bugün Angela başlarını bir kere belaya sokmuştu

zaten. Bayan Skinner onları odasında yakalarsa bu sefer kesin çıldırırđı.

Maisie, "Hadi gidelim!" diye yalvardı. "Kimin haklı olduğu umurumda değil."

"Ben haklıyım," dedi Angela. "Bayan Skinner peruk takıyor ve bu alet söylediğimin doğru olduğunu kanıtlayacak."

"Bir elektrik süpürgesi mi?" diye sordu Laura.

Angela, "Evet. İzle de gör," dedi süpürgeyi çalıştırırken.

Ne yazık ki Süper Emişli Süpürge'nin ucu Bayan Skinner'ın masasına dönüktü.

VUUUUUUUUUUUUUM!

Bir yığın kâğıt havalandı ve hızla makine tarafından yutuldu. Ataşlar, kurşunkalemler ve tükenmezkalemler takır-tukur süpürgenin içinde kayboldu. Birkaç sarı lale vazodan fırlayıp "hüp" diye çekildi.

"DUR!" diye bağırdı Laura. "Kapat şunu!"

Angela kapama tuşuna bastı.
Müdirenin odasında etrafına baktı.
Oda, içerde bir kasırga çıkmış gibi
görünüyordu.

“Eyvah!” dedi Angela. “Hadi,
temizlememe yardım edin.”

Üçü de başlarını eğmiş, kendi ayaklarına bakıyordu.

Maisie, "Angela'nın fikriydi," dedi.

"Biz sadece yardım etmeye çalışıyorduk," diye mırıldandı Laura.

Angela başıyla onaylayarak, "Evet," dedi. "Sadece ne kadar üzgün olduğumu göstermek için odanızı temizlemek istedim."

Bayan Skinner, "Temizlemek mi? Her yeri mahvetmişsin!" diye bağırdı. "Ayrıca sen bu süpürgeyi nereden buldun?"

"Ödünç aldım," dedi Angela. Gözü müdirenin saçına takıldı. Eğer Süper Emişli Süpürge'yi kadının kafasına doğru tutup çalıştırırsa planı işe yarardı. Ama bunu nasıl yapacaktı? Sonra aklına bir fikir geldi.

Aniden, "Sanırım bozuldu!" dedi.

"Ne?" diye sordu Bayan Skinner.

"Süpürge. İçine bir şey sıkıştı sanki. Bakın."

Müdire, "Umarım bozulmamıştır," dedi hortumun içine bakarken. "Daha yeni aldık."

Angela derin bir nefes aldı – tam sırasıydı! Süpürgeyi çalıştırdı.

VUUUUUUUUUUUM!

Bayan Skinner, "AAAAAAHHH!" diye ciyakladı.

Süper Emişli Süpürge kadının saçını yakalamış, yutmaya çalışıyordu. Laura ve Maisie dehşet içinde müdirenin kurtulmak için debelenmesini izliyorlardı.

“ÇABUK KAPAT ŞUNU!” diye feryat etti kadın.

Angela makineyi kapattı. Sadece Bayan Skinner’ın nefes alışverişlerinin duyulduğu uzun bir sessizlik oldu. Kadının saçı elektrik çarpmış gibi darmadağınktı. Kesin olan tek şey vardı – kafasındaki peruk değildi.

“Ah!” diye inledi Angela.

Maisie fısıltıyla, “Sana söylemiştim,” dedi.

Bayan Skinner derin bir nefes aldı.

Yeni saç modeli için küçük bir servet harcamış olmalıydı.

“DIŞARI!”

diye gürledi.

“HEPİNİZ DIŞARI

ÇIKIN!”

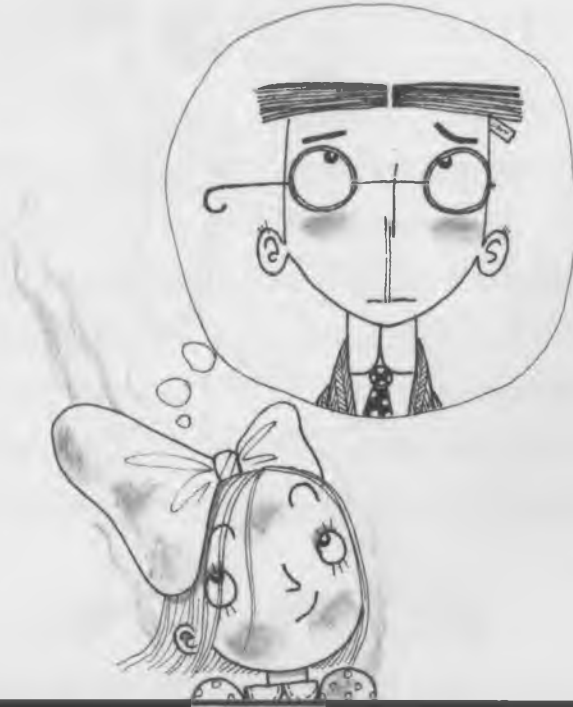

Uzun bir koşunun ardından durduklarında, "Evet?" dedi Maisie. "Başından beri haklı olduğumu kabul edecek misin?"

Angela iini çekti, "Tamam tamam. Sen haklıydın," dedi kısıık sesle. "Ama şu Bay Weakly var ya?"

Laura ve Maisie, "Evet?" dedi.

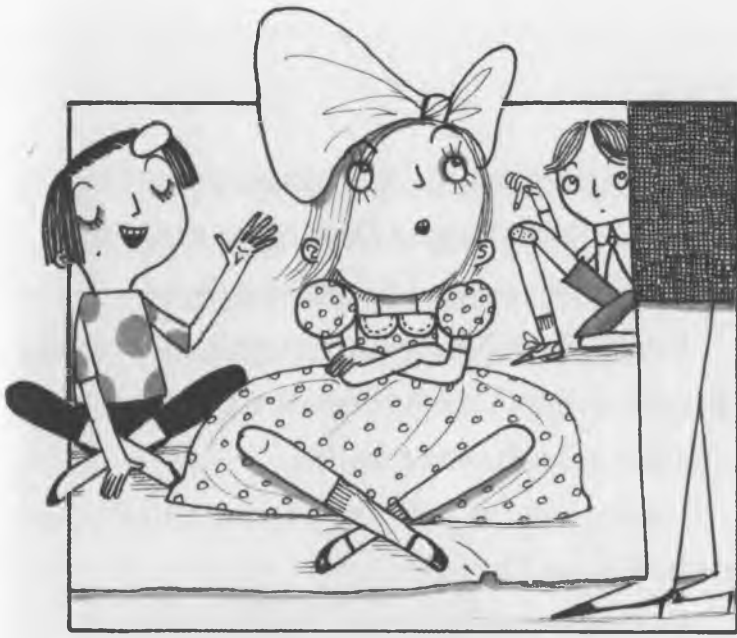
"O kesinlikle peruk takıyor."

Süpermodell!

Birinci Bölüm

Bayan Darling'in sınıfı, her pazartesi sabahı "Haber Saati" için halının üzerinde toplanırdı. Ve bu sabah Angela'nın gerçekten heyecan verici haberleri vardı: Ailesi bir köpek alıyordu! İşin aslı, henüz bundan annesiyle babasına söz etmemiştir. Haber Saati'yle ilgili tek sorun, bütün sınıfın söylemek istediği bir şeylerinin olmasıydı.

Eğer, "Öğretmenim! Ah, öğretmenim!" dersiniz ya da Bayan Darling'in eteğini çekerseniz size asla söz vermezdi.

"Evet," dedi öğretmenleri gülümseyerek. "Bugün kimin bize haberleri var bakalım?" Bütün eller havaya kalktı.

"Laura, sen ne anlatmak istiyorsun?" diye sordu Bayan Darling.

"Ben dün parka gittim," dedi Laura.

Bayan Darling, "Öyle mi? Harika!" dedi. "William?"

William, "Benim dizim kesildi ve kanadı," dedi.

"Ah zavallı çocuğum! Başka kim konuşmak istiyor?"

Angela, Bayan Darling'in bakışlarını yakalamaya çalıştı. Şimdi sıra onda olmalıydı, çünkü hemen konuşmazsa patlayacaktı.

Öğretmenin bakışları geçip gitmeden

önce birkaç saniye onun üzerinde kaldı.

“Tiffany, senin vermek istediğin haber ne?”

Angela'nın kolu aşağı düştü. Neden hep İyilerin-İyisi-Tiffany seçiliyordu sanki? Tiffany sınıfın en sevileni ve öğretmenlerin gözdesiydi.

“Ben model olacağım,” dedi kız, şişinip övünerek.

“Model mi?” diye sordu Bayan Darling.
“Gerçekten mi?”

Tiffany başıyla onayladı. “Evet, Poppets’in kataloğu için modellik yapacağım.”

Bayan Darling, "Ne kadar heyecan verici!" dedi.

"Biliyorum," dedi Tiffany. "Annem beni cumartesi seçmelere götürecek."

"Ah! Yani daha kesinleşmedi?" dedi öğretmenleri.

"Hayır, ama beni seçmek zorundalar," dedi. "Annem benim katalog için kusursuz olacağımı söylüyor."

"Evet, bu gerçekten çok heyecan verici bir haber!" dedi Bayan Darling. "Bence hep birlikte Tiffany'yi alkışlamalıyız."

Herkes bir süre elini çırpınca Tiffany gururla parıldadı.

Bayan Darling, "Tamam, şimdi sıralarınıza dönün ve kitaplarınızı çıkarın," dedi.

Angela başını geriye attı. Bu haksızlıktı! Tiffany payından fazlasını alırken o tek kelime bile söyleyememişti. Her hafta aynı

şey oluyordu. Geçen pazartesi Tiffany'nin bale sınavı vardı ve ondan önceki hafta da midilli alıyorum diye övünmüştü.

Sınıfa döndüklerinde Angela kendini sırasına bıraktı. Model olmak kimin umurundaydı ki zaten? Tabii, o zaman muhteşem elbiselerinin olacağı kesindi. Sürekli fotoğrafların çekilirdi, ki bu da güzeldi. Ayrıca modellerin çoğu zengin ve ünlüydü. Dur biraz... Angela'nın aklına başka bir fikir geldi.

Aslında modellik umurunda falan değildi ama bu işi Burnu-Havada-Tiffany'den çok daha iyi yapacağından emindi!

Laura'ya doğru eğildi. "Eminim ben de bir model olabilirim," diye fısıldadı.

"Olamazsın," dedi Laura.

"Nedenmiş?"

"Çünkü sen Tiffany gibi seçilmedin," diye yanıtladı onu Laura.

Angela, "O da daha seçilmedi ki," dedi.

"Ayrıca kim bilir, belki de başka birini seçerler."

O akşam yemekten sonra Angela ailesine konuyu açtı.

"Tiffany'nin ne yaptığını asla tahmin edemezsiniz," dedi.

Bayan Nicely gözlerini devirdi. "Herhalde yine muhteşem bir şeydir."

Angela, "Modellik yapacakmış!" dedi.

Bayan Nicely'nin ağzı açık kaldı.

"OLAMAZ!"

“Evet,” dedi Angela. “Hem de Poppets’in katalogunda. Bize Haber Saati’nde söyledi.”

“Çok hoş,” dedi Bay Nicely.

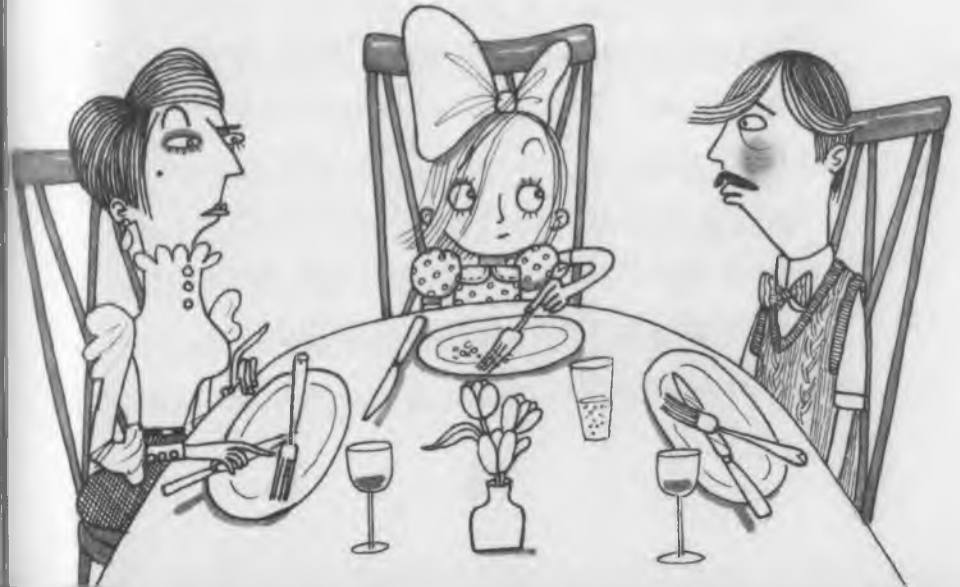
Bayan Nicely ona bir bakış fırlattı.

“Eminim annesinin fikridir,” dedi. “Bayan Charmers, bana Tiffany’nin ne kadar muhteşem olduğunu anlatmaktan asla bıkmıyor.”

Angela bir bezelyeyi çatalıyla ezdi.

“Seçmeler cumartesiymiş,” dedi.

Bayan Nicely kızına baktı. “Yani sınav gibi bir şey miymiş? Herkes katılabiliyor mu?”

Omuzlarını silken Angela, "Sanırım," dedi. "Öyleyse sen de gidiyorsun," diye kararını açıkladı Bayan Nicely. "Eğer Tiffany modellik yapabiliyorsa, eminim sen de yapabilirsin.

Bay Nicely kaşlarını çattı. "Sence bu iyi bir fikir mi?" dedi. "Angela model olmak için biraz küçük değil mi?"

Eşi ona ters ters baktı. "Angela'nın Tiffany kadar sevimli olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Hayır, tabii ki öyle bir şey söylemeye çalışmıyorum."

"Tamam o zaman, karar verildi," dedi Bayan Nicely. "Bence Angela harika bir model olacak."

Angela gülümsedi. Kendi resimlerini Poppets'in kataloğunda hayal etti. Sadece Tiffany'nin yüzünü görmek için bile yapmaya değerdi.

İkinci Bölüm

Angela'yla annesi cumartesi sabahı seçmeler için yola çıktılar. Vardıklarında küçük kızlar ve aileleriyle dolu bir odaya alındılar.

“İnanamıyorum!” dedi Bayan Nicely, şaşkınlıkla. “Bu kadar insanın geleceğini tahmin etmemiştim.”

Saatler süren bekleyişin ardından sonunda Angela'nın ismi okundu.

Sekreter, bir kapıyı göstererek “Eğer içeri girmek istiyorsan, şurası,” dedi.

Kendilerini, başka bir kızın annesiyle birlikte beklediği daha küçük bir odada buldular. Kızın arkası dönüktü ama Angela, onun Tiffany Charmers olduğunu hemen anladı. Ayaklarında yepyeni, kırmızı ayakkabılar ve saçlarında da kurdeleler vardı.

Angela onun yanına oturdu. "Merhaba Tiffany."

"Merhaba Angela," dedi Tiffany.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Sen ne yapıyorsan onu."

Tiffany'nin dudağı seğirdi. "Sen model olmak mı istiyorsun? Çok harika!"

Angela ona dik dik bakarak "Benim de en az senin kadar şansım var," dedi.

Tiffany ona şöyle bir göz attı. "Giye giye bunu mu giydin?" diye sordu.

"Evet," dedi Angela. "Bu benim en sevdiğim elbisem."

"Boş ver," dedi Tiffany içini çekerek. "Sorun olmayacağından eminim."

Angela dudağını ısırıldı. Tiffany evrendeki en gıcık insandı. Daha da kötüsü Angela, Bayan Charmers'ın kızı için sıraladığı övgüleri dinlemek zorundaydı.

“Sence de Tiffany *olağanüstü* görünmüyor mu?” diyordu kadın.

“Hııı, evet, sanırım öyle,” dedi Bayan Nicely.

“Ve o kadar yetenekli ki!” diye devam etti. “Bale dersinde gözünü ondan alamazsın...”

Bayan Nicely, “Angela da çok yeteneklidir,” dedi.

Anneleri çene çalarken, Tiffany elini çantasına daldırdı ve bir paket Twizzle çikolatası çıkardı. “Biraz çikolata ister misin?” diye sordu Angela’ya.

Angela ona gözünü dikip baktı. "Bu da numaralarından biri mi?"

"Tabii ki değil, şapşal," dedi Tiffany.
"Sadece o kadar aç değilim ve çantamda durursa eriyecek. Ama eğer istemiyorsan..."

Angela çikolatayı kızın elinden çekip aldı. Güzel bir çikolatanın çöpe gitmesine izin vermenin bir anlamı yoktu. En iyisi çabucak yemekti. Mmm! Twizzle en sevdiğiydi.

Derken kapı açıldı ve içeri bir kadın girdi.

"Selam, benim adım Melanie," dedi. "Sizi beklettiğimiz için- AH!"

Kadın gözlerini dikmiş dehşetle Angela'ya bakıyordu.

"ANGELA!" diye cırladı Bayan Nicely.
"Şu haline bak!"

Angela kafasını kaldırıp annesine baktı. Ağzının etrafına erimiş çikolata bulaşmıştı ve elbisesinde de lekeler vardı.

Yerinden fırlayıp kalkan Bayan Nicely, mendiliyle kızının yüzünü temizlemeye başladı.

“Benim suçum değildi!” diye bağırdı Angela. “Onu bana Tiffany verdi!”

Bayan Nicely, “Yeter Angela ve sakın bunun için Tiffany’yi suçlama,” diyerek kızını azarladı.

“Evet, Angela-Başı-Belada!” dedi Tiffany, yapmacık bir gülümsemeye.

Angela ona dil çıkardı ama dili de çikolatayla kaplı olduğu için çıkarmasa daha iyiydi.

Melanie saatine baktı. “Siz en iyisi Angela’yı temizleyin, biz de bu arada Tiffany ile başlayalım.”

Tiffany ayağa kalktı, kıvrırcık saçlarını kabarttı ve Angela’ya zafer dolu, sinsî bir bakış attı.

Üçüncü Bölüm

Angela stüdyoda onlara katıldığında, Tiffany fotoğraf için poz veriyordu. Oturmuş, kameraya gülümsüyordu.

“Bu harika,” dedi fotoğrafçı.

“Kusursuz,” dedi Melanie. “Söyle bakalım Tiffany, ne yapmaktan hoşlanıyorsun?”

Tiffany, “Bale yapmayı seviyorum!” diye şakıdı.

“Çok güzel, bize birkaç hareket gösterebilir misin?”

Tiffany ellerini yukarı kaldırıp parmak uçlarına yükseldi. Zıpladı, kendi etrafında döndü ve zarifçe yere indi.

Bayan Charmers onu alkışladı. “Çok güzeldi tatlım!”

Angela hakkını vermeliydi, Tiffany nasıl şov yapılacağını iyi biliyordu.

Sonra sıra Angela’ya geldi.

“Dik durmayı ve gülümsemeyi unutma,” diye fısıldadı annesi.

Angela başıyla onayladı. Düzgünce oturup en geniş gülümsemesiyle kameraya baktı.

“Rahatlamaya çalış,” dedi fotoğrafçı ona. Angela, “Çok rahatım,” dedi, dişlerini göstererek.

“Peki,” dedi Melanie. “Eğlenmek için ne yaparsın Angela?”

“Bir sürü şey, televizyon izlerim, arkadaşlarımla oynarım, amuda kalkarım...”

“Amuda kalkabiliyor musun?” diye sordu Melanie.

“Çok kolay!” dedi ve tabureden aşağı atladı. Ellerini yere koyup ayaklarını havaya kaldırınca elbisesinin eteği başının üstüne kapandı.

Bayan Nicely inledi ve gözlerini kapattı.

Birkaç gün sonra postayla bir mektup geldi. Bayan Nicely kızı mutfağa gelir gelmez zarfı açtı.

“AAAAAAAAAAAA!” diye çığlık attı.
“Kazanmışsın! Poppets, katalogda senin modellik yapmanı istiyor!”

Angela havaya zıpladı ve mutfakta dolaşarak dans etti. Dürüst olmak gerekirse biraz şaşırmişti –bütün o çikolata lekelerini ve diğer şeyleri düşününce– ama belki de Poppets’in amuda kalkabilen bir modele ihtiyacı vardı?..

Dördüncü Bölüm

Fotoğraf çekiminin yapılacağı gün onları almak için bir minibüs geldi. Çekim, deniz kenarındaki bir yerde yapılacaktı ve Angela'nın artık bekleyecek sabrı kalmamıştı. Tek kötü haber, modellerden birinin Tiffany olmasıydı.

Gidecekleri yere varır varmaz üstlerini değiştirmeleri için onları kumsaldaki

kulübelerden birine götürdüler. Melanie askıdan bir elbise çıkardı. Beyaz dantel yakalı, pembe bir elbiseydi.

“Bakalım,” dedi Melanie. “Sanırım bu...”
Angela heyecanla bekledi.

“...Tiffany için!” diye devam etti Melanie.
Angela ellerini havaya kaldırdı. Neden
her zaman Tiffany oluyordu?

Melanie, “Ve bu da senin için Angela,”
dedi. Çizgili bir kot şort tulumu göstererek.

Tiffany elbisesini giyip kendi etrafında
döndü, aynada baktığı görüntüsüne hayran
kaldığı belliydi.

“Nasıl olmuşum Angela?” diye sordu,
sırıtarak.

Angela omuzlarını silkti. “Fena değil.”

Üstünde çizgili tulumuyla aynaya sinirli
sinirli baktı. Şort tulumunun çizgileri parlak
kırmızı ve yeşildi. Bu haliyle bir şezlonga
benziyordu.

Tiffany kıkırdadı. “Ah, Angela! Tam sana göre!”

Angela kaşlarını çattı ve ağır adımlarla annesini bulmaya gitti.

“Hımm. Bir tulum,” dedi Bayan Nicely. “Boş ver, modeller onlara ne verilirse onu giymek zorundalardır. Şimdi, *sakın* üstünü kirletme. Çikolata ya da dondurma lekesi falan yok. Onlar seni çağırana kadar HİÇBİR ŞEY YAPMA, tamam mı?”

Angela iç çekti. Model olmak düşündüğünün yarısı kadar bile eğlenceli değildi. Denize girmeyeceksen kumsala gelmenin ne anlamı vardı ki? Güneş tepedeydi, anneler kahve içiyordu ve diğer modeller çekimdeydi. Sadece Angela HİÇBİR ŞEY YAPMIYORDU.

Etrafına baktı ve elbisesi kum olmasın diye bir havlunun üzerinde oturan Tiffany’yi gördü. Birdenbire Angela’nın aklına bir fikir geldi. Tiffany’nin değerli elbisesi kirlense ne olurdu? Ya da ıslansa?

Bu sefer başını belaya sokan o olurdu. Ayrıca Tiffany'nin yaptığı sinsi çikolata numarasından sonra buna hakkı vardı.

"Tiffany, sıcaklamadın mı?" diye sordu Angela, kızın yanına yaklaşarak.

"Umurumda değil," dedi Tiffany.

Angela iç çekti. "Eminim deniz harika ve serindir."

Tiffany kafasını sağa sola salladı.

"Ama giremeyiz. Melanie kumsalda kalmamız gerektiğini söyledi."

"Kalacağız," dedi Angela, denize doğru ilerlerken. "Her yer kumsal zaten."

Tiffany arkasına dönüp diğerlerine bir göz attı. Gerçekten çok sıcaktı ve çekimler *oldukça* uzun sürüyordu. Ayrıca sadece şöyle bir bakacaktı.

Suyun kenarına geldiklerinde Angela sandaletlerini çıkarmaya başladı.

“ANGELA! BUNU YAPAMAZSIN!” diye bağırdı Tiffany.

“Bir şey olmaz. Sadece ayaklarımı sokacağım,” dedi Angela.

Tiffany, Angela'nın suda ilerleyişini endişeyle izliyordu.

“Hadi, sen de gel! Su çok güzel!” diye seslendi.

Tiffany korkuyla, "Ama ya elbisem ıslanırsa?" diye sordu.

"Biraz yukarı kaldır!" dedi Angela.

Tiffany geride durdu. Ama su o kadar çekici görünüyordu ki. Ve eğer biri onları görürse suçlu Angela'ya atardı. Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı, elbisesinin eteklerini tuttu.

Angela biraz daha ilerleyip arkasına baktı. Tiffany en sığ yerde durmuş, suya sadece parmak uçlarını sokuyordu. Bu şekilde ıslanması olanaksızdı.

"HADİ GEL!" diye bağırdı Angela. "O kadar da derin değil. Bak!" Ayağını biraz kaldırdı. Of! Tulumu biraz ıslanmıştı. Daha dikkatli olmalıydı...

FOOOOŞŞŞ!

Dev bir dalga aniden ona doğru gelip üstüne kapandı.

Angela, “AAAH! AAAAYYY!” diye bağırdı, nefes nefese kalmıştı.

“AH, ANGELA!” Tiffany gülmekten başka bir şey yapamıyordu.

Ama bu Angela’ya hiç de komik gelmedi. Sırılsıklam bir şekilde öylece kalakaldı, erimiş dondurma gibi üzerinden damlalar akıyordu. Böyle olmamalıydı! Islanması gereken Tiffany’ydi!

Tam o anda anneleri Melanie'yle birlikte aceleyle yanlarına geldi.

Bayan Charmers, "Tiffany! Tatlım! Sen iyi misin?" diye sordu, nefes nefese.

"Ben iyiyim," dedi Tiffany. "Ama Angela değil!"

"ANGELA!" diye feryat etti Bayan Nicely.

"Benim suçum değildi," dedi Angela, bağırarak. "Sadece ayaklarımı biraz suya sokmak istemiştim ama büyük bir dalga beni ıslattı!"

Bayan Nicely, Melanie'ye dönerek "Çok üzgünüm," dedi.

Melanie başını salladı. "Önemli değil, yapacak bir şey yok. Ama bu şekilde çekime katılamaz."

Angela'nın yüzü düştü. Her şey yine ters gitmişti. Şimdi katalogda sadece Tiffany'nin fotoğrafı yer alacaktı.

Bayan Nicely, "Giyebileceği başka bir şey yok mu?" diye sordu.

Melanie düşünürken kaşlarını çattı. "Bir denizkızı kostümü var," dedi.

"DENİZKIZI KOSTÜMÜ MÜ?" Angela yutkundu.

On dakika sonra Angela yeni kostümünü giymişti. Fotoğrafçı diğer modelleri, Tiffany en sonda olacak şekilde sıraya dizdi. Sonra onlardan Angela'yı havaya kaldırmalarını istedi. Kocaman gülümseyen Angela'nın, gümüş bir balık kuyruğu vardı.

"Öyle kalın," dedi fotoğrafçı. "Herkes 'PEYNİR!' desin!"

"PEYNİR!" diye bağıldılar.

KLİK!

Angela bunun en güzel fotoğrafları olduğunu düşündü – zaten sonunda Poppets'in kataloğunun kapağına bu fotoğrafı bastılar!

Tiffany biraz sinirli gözüküyordu. Ama Angela'nın ona söylediği gibi, "Herkes süper model olamaz!"

Birinci Bölüm

“AAAHHH! UUHHHH!”

Angela hızla merdivenden yukarı çıktı. Annesiyle babasının odasından garip sesler geliyordu. Sanki annesinin dişi çekiliyordu.

“ANGELA! Bir dakika buraya gelebilir misin?” diye bağırdı Bayan Nicely.

Ah, hayır! Annesi hâlâ kedinin patilerini

boyadığı için ona kızgın olamazdı, değil mi? Kafasını yatak odasının kapısından korkarak soktu. Bayan Nicely aynanın karşısında, üzerindeki elbiseyle boğuşuyordu.

“Beni mi çağırdın?” diye sordu Angela.

Annesi burnundan soluyarak, “Evet, elbisenin fermuarını çekemiyorum,” dedi.

Hepsi bu muydu? Angela rahat bir nefes aldı. Fermuarın ucunu tuttu ve yukarı çekti. Hiçbir şey olmadı.

“Kapanmıyor,” dedi Angela.

“Kapanır tabii ki. Daha sert çek,” diye ısrar etti Bayan Nicely.

Angela daha iyi bir açığı yakalamak için yatağa çıktı. Fermuarın ucunu sıkı sıkı tuttu. Sertçe çekti, çekiştirirdi ve yine çekti. Sonunda nefes nefese, sırtüstü yatağa düştü. “İşe yaramıyor, yerinden kımıldamadı bile.”

Bayan Nicely'nin surati asıldı. "Bunu son giydiğimde bir sorun yoktu. Belki elbise çekmiştir."

"Ya da sen, bu elbiseyi son giydiğinden daha irisindir," diye öne sürdü Angela.

"İri mi?" Bayan Nicely'nin kaşları yukarı kalktı. "ŞİŞMAN mı demek istedin?"

Angela annesinin karnını parmağıyla dürttü. "Sen şişman değilsin, sadece biraz limbir limbirsın," diyerek kıkırdadı.

"LIMBİR LIMBİR MI?" diye ciyakladı Bayan Nicely.

Angela gözlerini devirdi. Büyükler bazen

çok alingan olabiliyordu. Her zaman ona doğruyu söylemesi gerektiğini tekrarlayıp duruyorlardı ama söylediğinde de bundan hoşlanmıyorlardı.

Bayan Nicely yan durup aynada kendini inceledi. Arkasına uzandı ve fermuarı hızla çekti.

CAAAAART!

“AAAAAAHHHHHHHHH!”

Angela yataktan atlayıp koşarak kendi odasına gitti. Annesinin canı sıkkınken yoluna çıkmamak en iyisiydi. Babası böyle zamanlarda genelde bahçedeki kulübeye saklanırdı.

Yarım saat sonra alt kata indi. Mutfaktaki çekmecelerin açılıp kapandığını, dolap kapaklarının çarpıldığını duyabiliyordu.

“Neler oluyor?” diye sordu, kapıdan içeriyi kolağan ederek.

Annesi, "Buldum!" dedi, elindeki kâğıt parçasını sallıyordu.

"Neyi buldun?" Angela'nın babası başını okuduğu gazeteden kaldırdı.

Bayan Nicely'nin elindeki bir tanıtım kâğıdıydı.

Forma girin! Sıkıkorse Merkezi'nde bir spa molası verin!

"Spa molası mı?" dedi Angela. "O da ne?"

Annesi, "Bir çeşit sağlıklı tatil," diye açıkladı. "Bu hafta sonu için yer ayırtabilirim."

“Ben de gelebilir miyim?” diye yalvardı Angela. Tatillere bayılırdı.

“Gelmemen için bir neden göremiyorum,” dedi annesi.

Angela, “YAŞASIIIIIN!” diye haykırdı.

Bayan Nicely iç çekte. “Lütfen şunu yapma Angela. Başımı ağrıtıyorsun.”

Kocası ona kuşkuyla baktı. “Bunun iyi bir fikir olduğundan emin misin?” diye sordu.

“Orası çocuklara uygun değil.”

“Tabii ki uygun,” dedi Bayan Nicely.
“Şezlonglar, jakuziler, bir yüzme havuzu...”

“Yüzme havuzu mu?” diye bağırdı
Angela. “Çılgın Su Parkı’ndaki gibi mi?”

Ona Çılgın Su Parkı’ndan yan evde
oturan Pasaklı Bertie söz etmişti. Parkta
tam altı tane su kaydıracağı ve bir büyük
dalgalı nehir havuzu varmış. Bertie oranın
kızlar için çok tehlikeli bir yer olduğunu
söylemişti ama Angela hiçbir şeyden
korkmuyordu.

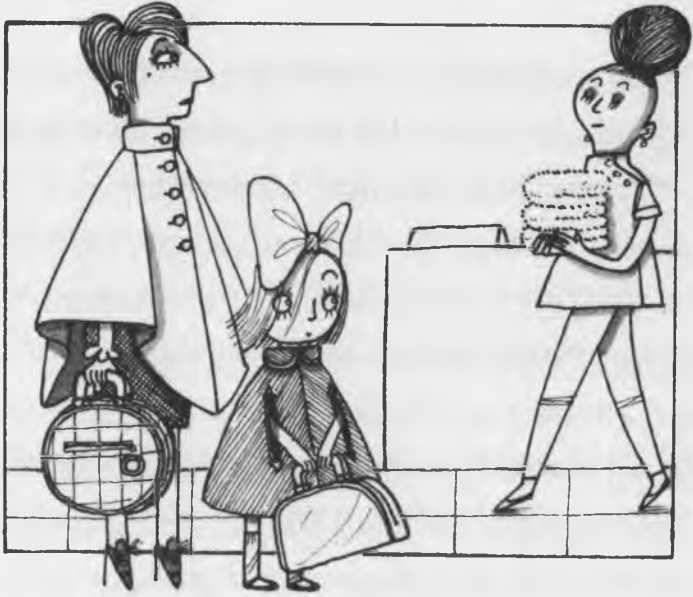
“Onun gibi bir şey,” dedi Bayan Nicely.
“Her neyse, orada yapacak bir sürü şey
bulacağından eminim.”

“Kahvaltıda krep verecekler mi?” diye
sordu Angela.

“Vereceklerini düşünüyorum.”

“YAŞASIIIIIN!” diye bağırdı Angela.
“Özür dilerim. Yaşasın demek istemiştım.”

İkinci Bölüm

Cuma akşamı Angela ile annesi Sıkıkorse Merkezi'ne ulaştılar ve danışmaya ilerlediler. Her yer parıl parıl parlıyordu ve bembeyazdı. Yanlarından beyaz gömlek ve pantolon giymiş bir kadın geçti.

“Anne,” diye fısıldadı Angela. “Sanırım burası bir hastane.”

Bayan Nicely, "Saçmalama Angela," dedi. "Pazar günü yüzümüzden sağlık fışkıracak – ben de elbiseme rahatça gireceğim."

Tam o anda arkadaki kapı açıldı ve içeri dev gibi bir kadın girdi. Oldukça kalın kaşları, kaslı kolları ve çenesinde kıllı bir beni vardı.

"Sıkıkorse Merkezi'ne hoş geldiniz," diye havladı. "Ben Bayan Bullock, sizin kişisel eğitmeninizim. Programınızdan ben sorumlu olacağım."

"Ah, ııı, harika," dedi Bayan Nicely.

Angela, "Yüzme havuzunu görebilir miyiz?" diye yalvarırcasına sordu, annesinin elini çekiştirerek. Büyük dalgalı nehir havuzunu görmek için daha fazla bekleyemeyecekti.

Bayan Bullock etli kolunu olmaz anlamında salladı. "Onu görmek için daha sonra bol bol zamanınız olacak. Şimdi,

çantalarınızda zararlı yiyecek var mı?
Çikolata, cips, kek – ya da benzeri kötü
şeyler?”

“İıım, sanmıyorum,” dedi Bayan Nicely.

Bayan Bullock ağzının içinden
homurdandı ve Bayan Nicely’nin çantasını
açtı. Elini içine daldırdığı gibi bir paket
zencefilli şekerleme çıkardı.

“Peki bu ne?” diye bağırdı.

Bayan Nicely kekeleyerek, “Ah, o – o
kızımın,” dedi.

“Hayır değil!” diye karşı çıktı Angela.
“Zencefilli şekerleme *senin* en sevdiğin
şeydir.”

Bayan Nicely hafifçe kızardı. “Sus
Angela,” dedi sinirli sinirli.

Ama Bayan Bullock daha işini
bitirmemişti. Angela’nın çantasını çekip
aldı. Çantanın iç cebinde bir çikolata vardı.
Bayan Bullock hemen pakete yapıştı.

“AHA! Çikolata!” diye bağırdı.

“Kesinlikle kurallara aykırı.”

“Ama o benim,” dedi Angela karşı çıkarak.

Bayan Bullock paketi kendi cebine attı. “Şekerli pis şey. Bununla ben ilgileneceğim,” dedi. “Evet, gelin size odanızı göstereyim. Işıklar akşam saat onda kapanır. Yarın sabah tam sekizde, egzersiz için giyinmiş bir şekilde danışmada buluşalım.”

Ertesi sabah Angela ve annesi, karınları guruldarken danışmanın önünde bekliyorlardı. Kahvaltıda sadece küçücük bir kâse yulaf lapası yemişlerdi.

“Yüzme havuzuna ne zaman gideceğiz?” diye sordu Angela.

Bayan Nicely, “Yakında,” diye yanıt verdi. “Önce bize çay ikram edip konağı gezdirmek isteyeceklerini tahmin ediyorum.”

Bayan Bullock yanlarına geldiğinde kadının üstünde koşucu atletikle kısa bir şort vardı. Çay için giyinmiş gibi görünmüyordu.

“Güzel,” dedi ellerini ovuşturarak. “Yavaş koşuyla başlayacağız.”

Bayan Nicely, “Koşu mu?” diye sordu. Kendisi liseden beri koştumamıştı.

“Ama yağmur yağıyor,” diye karşı çıktı Angela.

“Peh! Azıcık yağmurdan zarar gelmez,” dedi Bayan Bullock. Dışarı çıktı ve koşmaya başladı. “Hadi gelin, gidiyoruz!”

Bir saatin ardından Angela’yla annesi kendilerini yalpalayarak bir banka attılar. Sırılsıklam, çamur içinde ve bitkin düşmüş bir haldeydiler.

“Oyalanmak yok!” diye bağırdı Bayan Bullock.

Angela, “Daha fazla devam edemeyeceğim,” dedi soluk soluğa.

Bayan Nicely, “Ben de öyle,” derken nefes almaya çalışıyordu.

Bayan Bullock saatine baktı. “HADİ! Öğle yemeğini kaçıracamız!”

Angela koştu. Annesi de sürüklenerek ağır ağır yürümeye başladı. Ama tepenin eteğinde büyük bir çamurlu su birikintisi vardı.

FOŞŞŞ! Duramayan Angela çamurun içine şapırtıyla oturdu. Annesi de tepeden aşağı kayd ve kızının üstüne düştü. Kalkmaya çalışırken çamur banyosu yapan iki suaygırı gibi etrafa su sıçrattılar.

Bayan Bullock gözlerini devirdi. “Siz ikiniz, kalkın artık!” diye havladı. “Konağa son gelen 20 şnav çeker!”

Üçüncü Bölüm

Hızlı bir duştan sonra aceleyle öğle yemeğine indiler. Angela o kadar açtı ki üç koca kâse spagetti yiyebileceğini düşünüyordu. Masaya oturdular. Bir garson önlerine tabaklarını koydu.

Angela tabağına baktı. Rendelenmiş havuçların üstünde üç ince dilim pancar duruyordu.

“Ben bunu yiyemem!” diye bağırdı
Angela. “Pancardan nefret ederim!”

Annesi, “Bu kadar seçici olma,” dedi.
“Çok yararlı.”

Angela havuçtan bir çatal alıp yüzünü
buruşturdu.

Bayan Nicely, “Affedersiniz,” diye
garsona seslendi. “Yemekte başka bir şey
yok mu?”

“Ah, tatlı var,” dedi garson. “Yağsız
yoğurt ya da yarım elma.”

Yarım elma mı? Angela arkasına yaslandı.
Onları açlıktan öldürmeye mi çalışıyorlardı?
Bunun bir tatil olması gerekiyordu! Tatillerde
cips ve dondurma yenirdi – Sıkıkorse Merkezi
daha çok bir hapishaneye benziyordu.

“Eve gidemez miyiz?” diye sızlandı.

Annesi, “Kesinlikle hayır,” dedi.
“Egzersiz ve sağlıklı beslenme bize çok iyi
gelecek.”

Angela öne eğildi. "Nerede daha çok egzersiz yapabileceğimizi biliyorum."

"Nerede?" diye sordu annesi.

"Çılgın Su Parkı'nda! Tam altı tane su kaydırağı ve—"

"HAYIR, Angela!" dedi Bayan Nicely bağırarak. "Burada kalıyoruz, o kadar."

Öğle yemeğinin ardından Bayan Bullock'un onlara özel olarak ayarladığı bir etkinlik vardı. Sonraki durakları yüzme havuzuydu!

"İşte, şimdi bir tatile benzeyecek," diye düşündü Angela. Sonunda biraz eğlenebilecekti!

Soyunma odasından dışarı fırladı ve öylece kalakaldı. Bir yanlışlık olmalıydı. Su kaydırakları, dalgalı havuz ve oyuncaklar neredeydi?

Bayan Bullock ona düdük çaldı. “Evet, hadi suya atla bakalım. Altı tur düz kulaçlı yüzme.”

“Ama ben öyle yüzmeyi bilmiyorum,” diye sızlandı.

Bayan Bullock gözlerini devirdi. “Ne biliyorsun peki?”

“Köpekleme yüzüyorum ben,” dedi Angela. “Ve o da kolluklarım kolumdaysa.”

Ona bir yüzme köpüğü uzatan Bayan Bullock, “Başla,” diye emir verdi.

Bir saat havuzda o uçtan diğer uca yüzdükten sonra Angela'yla annesi sendeleyerek soyunma odasına döndüler.

Bayan Nicely kendini banka bıraktı. "Yeter artık," dedi soluğunu bırakırken.

"Açlıktan ölüyorum," diye şikâyet etti Angela. "Cips alabilir miyiz?"

"Cips yasak," dedi Bayan Nicely.

"Peki ya şekerli çörek?"

"Hayır!"

"Dondurmalı kek?" diye şansını denedi Angela.

Bayan Nicely kulaklarını kapadı. "Angela, lütfen yiyeceklerle ilgili konuşmayı keser misin!"

Angela duvardaki saate baktı. Daha akşam yemeğine asırlar vardı. Dışarı çıkması da olanaksızdı. Keşke o koca Bayan Bullock çikolatasını elinden almasaydı. Dur bir dakika... Angela'nın kafasında tilkiler dolaşmaya başladı. Eğer bütün abur cuburlar yasaksa, el koyduklarını Sıkıkorse Merkezi'nde saklandıkları bir yer olmalıydı. Tek yapması gereken orayı bulmaktı.

Angela bir sütunun arkasına saklandı. Hafif akşam yemekleri az önce bitmişti ve Bayan Nicely odasında dinleniyordu. Sert ayak sesleri ona doğru yaklaştı. Bayan Bullock ayaklarını vura vura bir dev gibi yanından geçerken Angela olduğu yere iyice sindi.

Biraz bekledikten sonra kadını takip etmeye başladı. Koridorun yarısına geldiğinde Bayan Bullock bir kapıdan

girip gözden kayboldu. Angela kapıdaki yazıyı okudu: “Personel Odası – Girilmez. RAHATSIZ ETMEYİN!”

Angela gözünü anahtar deliğine dayadı. Bayan Bullock içerde iki çalışanla çay sohbeti yapıyordu.

“Aç olan var mı?” diye sordu.

“Yok, sen ye,” dedi çalışanlardan biri kıkırdayarak.

Bayan Bullock bir dolabın önüne gitti ve kapağını açtı.

Angela’nın gözleri şaşkınlıktan faltaşı gibi açıldı. Dolabın içi abur cuburlarla –cipsler, bisküviler, patlamış mısırlar, şekerler ve çikolatalarla– doluydu.

Bayan Bullock eline bir bisküvi paketi ve çikolata aldı. Angela’nın nefesi kesildi – bu onun çikolatasıydı!

Kadın birden başını kaldırdı. “Bir ses duydunuz mu?” Daha hareket edemeden kapı çat diye açılınca Angela heykel gibi donup kaldı.

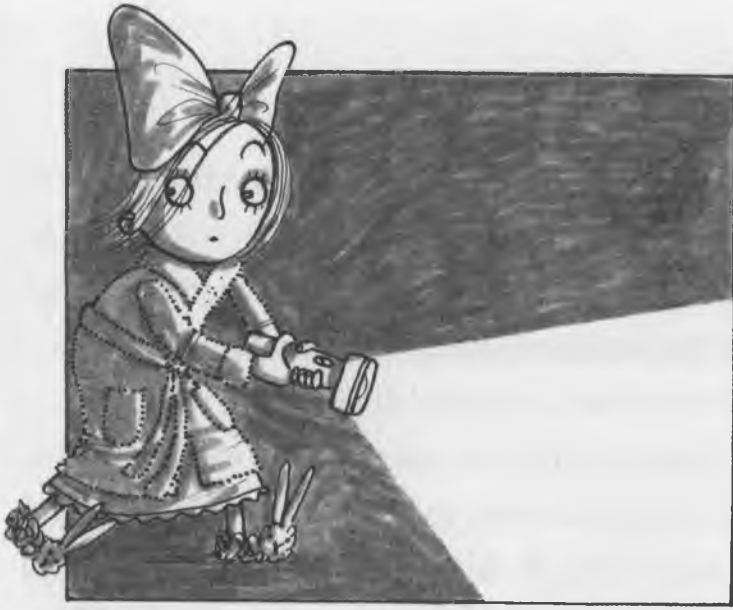
“Sen burada ne yapıyorsun?” dedi Bayan Bullock sinirle.

“Ben... Ben sadece yatabilir miyim diye soracaktım,” diye yanıt verdi Angela.

Bayan Bullock kapıdaki yazıyı gösterdi. “Okuma bilmiyor musun? ‘Rahatsız etmeyin’ yazıyor. Şimdi git buradan ve aptalca sorular sormayı bırak!”

GÜM! Kapı sertçe çarpıp kapandı ve içerden kahkaha sesleri geldi. Angela tuttuğu nefesi salıverdi. Çok yakında kimin aptal olduğunu öğreneceklerdi.

Dördüncü Bölüm

Pıtır, pıtır, pıtır.

Angela el fenerini sıkı sıkı kavramış,
parmak uçlarına basarak koridorda
ilerliyordu. Gece yarısıydı.

“ANGELA!”

Ah, olamaz! Arkasına döndü. Annesi
odalarının kapısından kafasını uzatmıştı.

“Nereye gittiğini sanıyorsun?” diye
sordu.

“Biraz ikolata almaya gidiyorum.”

“Uydurma Angela.”

“Uydurmuyorum, ikolataları nerede tuttuklarını biliyorum,” dedi Angela.

“Bisküviler ve daha bir sürü şey var.”

Bayan Nicely duraksadı. Aslında Angela’yı hemen yatağına göndermeliydi. Ama diğere yandan da midesinin kazındığını kabul etmeliydi. Havuçtan daha lezzetli bir şey yemeyeli günler olmuştu.

“Gecenin bir yarısı böyle gezinmemelisin,” dedi kızını azarlamak için. “Ya yakalanırsan?”

“Yakalanmayacağım,” diye söz verdi Angela.

Annesi, “Yakalanmasan iyi olur,” dedi. Sesini biraz alçalttı. “Ve zencefilli şekerlemelerimi unutma.”

Angela sessizce aşağı indi ve çıt çıkmayan koridorda ilerledi. Etrafta kimse yoktu.

Personel odasının kapısını açıp içeri süzüldü. Kalbi güm güm atıyordu. Eğer Bayan Bullock onu yakalarsa herhalde havuzda milyon tur yüzmesi gerekecekti.

El feneriyle yolunu buldu.

Abur cubur dolabının önüne geldi. Kapağını açtı. Yaşasın! Şekerleme dükkânının anahtarına sahip olmak gibi bir şeydi bu. Çabucak sabahlığının ceplerini doldurmaya başladı.

On dakika sonra Angela'yla annesi yerde oturuyorlardı. Etrafları şekerleme kâğıtları, kırıntılar ve cips paketleriyle sarılıydı. Bu gerçekten en harika gece yarısı şöleniydi!

“Bana biraz zencefilli şekerleme uzatır mısın?” diye sordu Bayan Nicely.

Angela, “Hepsi bitti,” dedi. “Şekerli patlamış mısırlardan alsana, çok lezzetliler.”

Bayan Nicely bir avuç dolusu mısır aldı. “Seni kimsenin görmediğinden emin misin?”

“Merak etme,” dedi Angela. “Herkes yatağında mışıl mışıl...”

ÇAT!

Birden odalarının kapısı ardına kadar açıldı. Yüzünde karanlık bir ifadeyle

Bayan Bullock orada duruyordu. Gece nöbetindeyken kapının altından sızan ışığı görmüştü.

“NELER OLUYOR BURADA?” diye parladı. “Kuralları biliyorsunuz, ışıklar onda kapanır.” Sonra gözleri yerdeki cips paketlerinin ve şeker kâğıtlarının üzerinde gezindi. “Bunları nereden buldunuz?”

Angela yanıt vermedi. Ağzı patlamış mısırla doluyken bir şey söylemesi gerçekten çok zordu.

Bayan Bullock gözlerini kıstı. “Seni küçük yılan,” dedi. “Bizim dolabı yağmaladın, değil mi? Öyleyse yarın size kahvaltı yok. Yarın bahçede 20 tur koşacaksınız.”

Angela'nın kalbi duracak gibi oldu. Daha fazla koşamazdı, hayır!

Annesi ayağa kalktı. “Aslında koşmayacağız,” dedi, “çünkü yarın eve dönüyoruz.”

“Dönüyor musunuz?” diye vırakladı Bayan Bullock.

“Evet,” dedi Bayan Nicely, “bu korkunç yerde bir gün daha kalamayacağım.”

Angela yerden kalktı. “Yani Çılgın Su Parkı’na gidebilir miyiz?”

Bayan Nicely derin bir soluk aldı. “Evet Angela, doğru ama sakın—”

Artık çok geçti, Angela kulakları sağır eden bir çığlık atmıştı bile.

“YAŞASIIIIIIIN!”

